

Đường Đến Camp Masonite - Navarro

(Bút ký trại tháng 5 , 2007)

Đã có một lần Ra Khơi “ngự trị” camp Masonite-Navarro (CMN), thời đó có nhiều “ông tướng”, “bà tướng” quây tới bên luôn (theo lời chị Liên Bùi), bởi vì, cảnh đẹp nên người vui, “enjoy” hết cỡ, chứ cũng chẳng quây gì nhiều, sơ sơ thôi (nếu có quây chẳng đó là việc của Cường, Trình và Dũng). Vậy mà bây giờ tôi vẫn còn nhớ lúc đau bụng kinh khủng mà phải bật cười khi chị Liên và một vài phụ huynh ngồi cắt chả lụa, chị nói: “ anh Trí, còn một khúc làm luôn đi” ...

Navarro, một thị trấn thật nhỏ, nhỏ đến nỗi “đi hai phút là về chốn cũ”, nằm dọc theo con đường thơ mộng (Hwy 128) với vườn nho và kho rượu (thuộc vùng làm rượu vang nổi tiếng của Cali, Napa). Nếu là đệ tử của Lư Linh thì thế nào cũng “đi dễ khó về” và nhạc phẩm SAY của Lam Phương sẽ mãi ghi đậm trong lòng.

Lối vào hàng rượu dọc đường 128 - Xin mời vào!

Khí hậu nơi đây mát mẻ vì nhiều cây, và có lẽ, không xa mấy từ bờ đại dương. Từ San Jose đến đất trại lái xe chừng 3 tiếng đồng hồ, đường xá dễ đi, không qua đèo hay xuống dốc, xa lộ phẳng lì, hai bên đường là phố thị, là vườn nho, là hoa thơm, cỏ lạ, chỉ “thiếu vắng bóng hồng nên hỏi tôi yêu ai?” còn nữa, vài ngọn đồi thấp, dòng suối nhỏ, đủ để cho mình trọn vẹn với thiên nhiên.

Trên đường vào đất trại

Đến đất trại, xung quanh thông và redwood, chúng tôi đi ngay một vòng để xem “cung điện 3 ngày” của Ra Khor ra sao. Bãi đậu xe rộng rãi, bước thêm vài phút là khu trại của Staff, mấy cabin nhỏ, kế bên là nhà tắm, cái này quan trọng nên vào thăm trước, không tệ, khu này khá, phòng tắm có vòi sen, nước nóng, vậy là yên tâm, sẽ không mang tiếng “ở dơ truyền thống” như mấy chú Thiếu Nam nhà mình. Tuy vậy chú thật tình mà nói là ở dơ mới cần đi tắm nhiều, chứ mình ăn ở sạch sẽ thì đâu cần phải tắm nhiều làm gì cho tốn nước (cũng như xe dơ mới rửa chứ ai đi rửa xe còn sạch sẽ, láng bóng!).

Tới đất trại

Nhà tắm ở trại - Lịch sự có thừa

Viên Kiểm Lâm dẫn chúng tôi một vòng qua các nơi mà chúng tôi sẽ đóng đờ, nhà ăn (dining hall), sân chơi, khu cắm lều (có vài lều gỗ, để tạm trú...) nhà bếp đẹp, nhưng là dân HĐ thì nấu ngoài trời vẫn thích hơn. Cạnh trại là một dòng suối nhỏ, có vài chú cá con bơi qua lại trông đẹp mắt (cá lớn chắc bị câu hết rồi!?). Sân chơi rộng rãi làm nơi các em sinh hoạt, thi nấu ăn... Còn nữa, trong khu nhà ăn có một phòng nhỏ để cùng nhau cất tiếng nhạc lời ca nếu thấy mình Ka-Ra là Ô-Kê.

Dòng suối nhỏ - Khu nhà ăn của trại - cạnh sân chơi

Một campsite có lều gỗ (hai quả tim vàng)

Nơi chôn hện hò – « hện chiều nay mà sao không thấy em !.... »

Một ngày đi thăm « cung điện Ra Khor » qua nhanh, chúng tôi ra về, trong lòng náo nức mong ngày trở lại, quay lại 45 dặm đường tình, với tình nhỏ, tình rượu, tình yêu thiên nhiên..., không quên mang về vài chai làm quà cho bà con ở quê nhà San Hô Thành lấy thảo. Mong sao cho đường dài thêm hơn để nẻo đường này không dứt sớm; nhưng rồi cũng lưu luyến chia tay, hện ngày tái ngộ.

Quán rượu bên đường

Đường về dưới bóng hoàng hôn, đi qua cầu Kim Môn nổi tiếng, qua thành phố San Francisco hấp dẫn của xứ Cờ Hoa, ghé thăm anh Nghiệp, anh đãi một bữa cơm thịnh soạn (ở nhà hàng Trung Hoa). Một ngày đẹp đã đi qua nhưng lòng ta vương vấn mãi, sẽ cất dấu kỷ niệm này vào ngăn ô kín nhất của trí nhớ để một mai tìm lại, một thuở vẫn là hình hài hôm nay.

San Hô Thành – Tháng 6 trời không mưa
(Một nhân viên nhà bếp RK)